

Ad. Goos' behandling av norsk og dansk mortifikasjonsrett
(F.S.' tillegg VI, side 13 linje 12 nedenfra.)

Denne henvisning omfatter også Kjerschows
kommentar til straffeloven 1842 side 299. Kjerschow gjennomgår
her bl.a. Mejdell - Lammerssaken og Rieber - Blichsaken.

Ad. vitners plikt til å svare ikke bare på hva de vet men også
på hva de tror, se Rt. 570 og 572 for 1894.
Minn også om straffeprosesslovens og domstollovens bestemmelser
om avhentning, fengsling til de svarer og straff og erstatning
overfor vitner.

Ad. Saksbeh.

ER. nektet oss anledning til å påvise bakgrunnen til det hele, nemlig H. og hans krets' sprogbruk som har betydning på flere felter.

Ad. Lovany.

Egnet til å skade en annens gode navn og rykte. altså nedsette hans omdømme forsåvidt hans almindelige menneskeverd angår (Skeie m.fl).

a) egnet til.

her spiller det sted eller hele samfund hvor fornærmede lever og har sitt virke inn: Skeie nevner selv et sted at i en liten bygd skader det en prests omdømme at noen sier han drikker vin eller danser. Ennå mere aktuelt: at han ikke tror på evige helvedesstraffer (tvilsomt om Skeies syn ikke er for snevert)

Men i staten, i Norge blir altså en biskop ikke av den grunn satt utenfor. Og Haug ville neppe bli satt utenfor om han hadde søkt et skoledirektørembede selv om F.S. hadde publisert dette om det engelske brevet fra krigens tid. Lorentz Vogts artikkel om Haugs, Skeies og Ribsskogs produkt Alvorlige Ord ble jo ~~mandax~~ i januar 1951 publisert i en rekke aviser. Likevel ble Skeie med rette hedret på sin 80-årsdag og Ribsskog på sin 70-årsdag (malt av Henrik Sörensen) Utenfor Skeies bøker har vi altså i praksis ennå endel ytringsfrighet.

Et eksempel til: Ærekrenkelsessak til straff eller mortifikasjon blir neppe anlagt mot 8 bisper når disse i forrige måned sammenlignet statens forhandling av kollega Schjelderups sak med hva tyskerne og nasistene tillot seg under okkupasjonen. Ett til: i Storting og presse sammenlikne myndighetenes bruk av prislovene stadig med Hitlers og andre totalitære størrelsers handlemåte.

I det sprog Haug og hans krets brukte når de talte og skrev om hjemmefrontledelsen var Goebbels en treffende betegnelse på ledelsens propagandamann nr. 1 hva ingen kan bestride at F.S. var. Han skrev de fleste oppropene. Men som mer enn en drøy spøk kan ordet som uttallige andre sammenligninger ikke bli.

Endelig: Haug publiserte selv den uttalelse som han ~~måxixxskull~~ siden sa skulle være egnet til å skade ham. At domstolen og 2 advokater i Oslo fikk vite om det er alt for lite til at utsagnet er egnet til å skade.

Ad. HR. kompetanse i alminnelighet:

Pointet er vel at HR. skal øve kontroll over lovanvendelsen. Selv i den tid kompetansen ble snevrest oppfattet, i 1921 kom Herman Scheels dom Tannes hund, Rt. 1921 side 281.

Les opp side 288, siste avsnitt ~~og~~^{med} slutten
överst side 289.

HRs anvendelse av § 396 skal hindre at statens og enkeltmanns tid og penger sløses bort ved at en sak unødig bare blir opphevet for å gå tilbake til byretten og komme igjen til HR etterpå. Derfor er det meningen at Høyesterett når den har "de nødvendige forutsetninger" selv ~~skole~~ bør avsi endelig dom.